

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

2 mei 2006

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borght, de heer Tom Dehaene,
mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens –**

**houdende wijziging van het decreet van 23 februari 1994
inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden,
wat de investeringswaarborg voor rusthuizen betreft**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack,
de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Luc
Martens, Steven Vanackere;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera
Van der Borgh;

de heren Bart Caron, Kurt De Loor, mevrouw Elke Roex.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, de dames An Michiels, Monique Moens,
de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Linda Vissers;

de dames Cathy Berx, Kathleen Helsen, Trees
Merckx-Van Goey, Sabine Poleyn;

mevrouw Patricia Ceysens, de heer Marc Cordeel, mevrouw
Hilde Eeckhout;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

mevrouw Helga Stevens.

Zie:

742 (2005-2006)

– Nr. 1: Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin behandelde op 25 april 2006 het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, wat de investeringswaarborg voor rusthuizen betreft (*Parl. St. Vl. Parl.* 2005-06, nr. 742/1).

I. TOELICHTING DOOR MEVROUW PATRICIA CEYSENS, INDIENER

Mevrouw *Patricia Ceysens* is verheugd dat er eindelijk een doorbraak is, al gaat het nog maar om een kleine wijziging. Met het voorliggend voorstel van decreet wordt een, al bij al behoorlijk absurde, discriminatie aangepakt. Het gaat immers niet op om een onderscheid te maken naargelang de wijze van organisatie. Op het federale niveau zijn er blijkbaar veel minder taboes rond het omgaan met handelsvennootschappen in de zorgsector.

In Vlaanderen blijkt dat echter heel stroef te verlopen. Dat heeft allicht te maken met de wijze waarop men in het verleden naar de zorgsector heeft gekeken. Er zijn in de welzijnssector ongetwijfeld voldoende noden waarvoor er zich geen andere partners aanbieden dan de overheid of vzw's: de bijzondere jeugdzorg, personen met een handicap enzovoort. In het belang van die mensen is het niet aangewezen om daar waar zich wel andere investeerders aanmelden, de boot af te houden. Het gaat bovendien dan nog maar louter om 'de bakstenen', maar zelfs daarvoor waren ze niet welkom.

Het is dan ook belangrijk dat er nu een doorbraak komt. Het gaat weliswaar maar om een kleine wijziging, met een waarborgsysteem, maar het is niettemin een mijlpaal dat de deur eindelijk ook voor handelsvennootschappen met rechtspersoonlijkheid wordt geopend. Er zijn ook goede redenen om dat te doen, want er zijn wachtlijsten en noden genoeg in de zorgsector. Heel wat handelsvennootschappen zullen daar ongetwijfeld op een zorgvuldige manier mee omgaan. Aan die geïnteresseerde vennootschappen zal een waarborg worden geboden waardoor ze de prijs kunnen drukken wanneer ze kapitaal moeten gaan ontfemen om rusthuizen te bouwen.

In Vlaanderen kan er op basis van de dagprijzen die in de rusthuizen worden aangerekend, niet worden

gesteld dat er voor één bepaald publiek wordt gekozen. De Vlaamse rusthuizen slagen erin, zonder subsidies, zeer concurrerende dagprijzen aan te rekenen. De overheid mag daar niet blind voor zijn.

Met het voorliggend initiatief wordt een kleine blijk van waardering daarvoor gegeven. Het gaat overigens in Vlaanderen heel vaak om kleine familiebedrijven. Zonder deze stap wordt eigenlijk alleen maar het pad geëffend voor het grote kapitaal uit andere Europese landen. Het is dan ook van kapitaal belang om nu deze stap te zetten. Het heeft nogal wat voeten in de aarde gehad eer het zover was, maar het is een goede zaak dat de meerderheidspartijen bereid waren dit voorstel gezamenlijk te steunen.

II. ALGEMENE BESPREKING

De heer *Bart Caron* kan zich aansluiten bij de uiteenzetting van mevrouw Ceysens, al ligt hij iets minder wakker van de vraag of de overheid dan wel de private sector in de zorgsector moet optreden. Het is goed dat zowel de overheid als de privésector verantwoordelijkheid opneemt. Als vennootschappen met een winstoogmerk een bijdrage kunnen leveren om het probleem van de vergrijzing aan te pakken en daar een inkomen mee verwerven, dan is dat niet onoorbaar.

De spreker steunt dan ook de principiële vraag om, waar dat mogelijk is en in de toekomst ook in andere deelsectoren van de zorgsector, privékapitaal vrij te maken en daar een zeker rendement aan te geven. De ervaring met bevak's en serviceflats is weliswaar niet altijd even succesvol geweest, maar de moed moet toch worden opgebracht om een aantal systemen te (her)activeren. Met het systeem van een gemeenschapswaarborg wordt een kleine bijdrage gedaan om investeerders verantwoordelijkheid te laten opnemen. Met die waarborg wordt het hen gemakkelijker gemaakt om aan financiële middelen te geraken bij de banken.

Het voorliggend voorstel is een goede stap. Tegelijk moet er echter ook aandacht zijn voor de kwaliteit van de zorg. Er mag geen duale zorg ontstaan, met een onderscheid tussen gegoeden en minder gegoeden, zoals in sommige andere Europese landen.

Dit voorstel moet trouwens samen worden gezien met de alternatieve financieringsmogelijkheden, die ook belangrijk zijn voor de toekomst. Het gaat dus

niet om of/of, maar en/en: het vergrijzingsprobleem moet op een nuchtere en verstandige manier worden aangepakt met alle beschikbare middelen.

Het voorliggend voorstel van decreet is daarbij alvast een belangrijke stap. De spreker vindt het wel jammer dat, telkens als dit punt op een of andere manier ter sprake kwam, het ACW meende mails te moeten sturen om in het verweer te gaan. Hij heeft persoonlijk alle respect voor voorzieningen die bij de christelijke zuil aanleunen, maar men moet ook durven de oude gewaden afleggen. Dat zal de kwaliteit in de samenleving er alleen maar beter op maken.

De heer *Tom Dehaene* is het met de heer Caron eens dat het voorliggend voorstel duidelijk gelinkt is aan de alternatieve financiering waarvoor onlangs het licht op groen werd gezet. Het is van cruciaal belang dat de wachtlijsten worden weggewerkt.

De spreker hoopt dan ook dat de Vlaamse Regering in die volgorde zal werken: eerst de wachtlijsten wegwerken en dus eerst de alternatieve financiering rond hebben, met goedkeuring van Europa, en nadien de uitvoeringsbesluiten afwerken voor dit decreet.

In tegenstelling tot wat mevrouw Ceysens liet uitschijnen, zijn private initiatieven wel degelijk al mogelijk in Vlaanderen. De grootste financiering komt trouwens vanuit het Riziv en daar staan private vennootschappen met winstoogmerk op gelijke voet met andere rechtsvormen. In Vlaanderen gaat het vooral om overheidsinitiatieven en vzw's. Ondertussen is afdoende gebleken dat dit voor goede kwaliteit zorgt. Daarmee is overigens niet gezegd dat nv's geen goede kwaliteit zouden kunnen bieden, maar de geschiedenis heeft getoond dat de keuze die in het verleden werd gemaakt, zeker niet verkeerd was.

De problematiek van de vergrijzing noopt onmiskenbaar tot bijkomende inspanningen. Het voorliggend voorstel kan daar ongetwijfeld toe bijdragen. Het biedt ook de mogelijkheid om via de uitvoeringsbesluiten een aantal zaken op te leggen, waardoor de overheid een vingertje in de pap houdt, bijvoorbeeld garantie van continuïteit, kwaliteit van de zorg enzovoort.

Dit voorstel kan dus zeker een positieve zaak zijn voor Vlaanderen, omdat het voor meer inspraak zorgt in de initiatieven die vanuit de private sector worden gedaan.

Mevrouw *Patricia Ceysens* zegt dat de bekommernis van de heer Caron over de dualiteit in de zorg,

ook bij de VLD leeft. Er zijn natuurlijk verschillende manieren om daar een antwoord op te geven. Dualiteit kan niet alleen worden bestreden door voorzieningen te financieren, maar ook door gebruikers te ondersteunen.

Zij is geschrokken van de uitlatingen van de heer Dehaene. Het ontwerp van decreet dat alternatieve financieringsmogelijkheden toelaat, is inderdaad goedgekeurd, maar er moet zoals bekend nog een weg worden afgelegd. Aan de andere kant is het een kwestie van democratie dat wanneer het parlement een decreet goedkeurt, dat wordt overgezonden aan de regering, die het dan met bekwaame spoed uitvoert.

Minister *Inge Vervotte* zegt hierop dat dit ook de visie is van de Vlaamse Regering. Initiatieven moeten kunnen worden gestimuleerd en in de sector van de rust- en verzorgingstehuizen is er nog een hele weg te gaan. De alternatieve financiering is een belangrijk middel voor de Vlaamse Regering, maar ook het voorliggend voorstel voor een waarborgregeling kan een steentje bijdragen. Voor de Vlaamse Regering gaat het dus duidelijk om een en/en-verhaal. Zij zal er dan ook alles aan doen om de uitvoeringsbesluiten van beide decreten zo snel als mogelijk op een gedegen manier op te stellen, zodat aan de hele sector van de rust- en verzorgingstehuizen de beoogde 'boost' kan worden gegeven.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING, STEMMING OVER HET GEHEEL EN WEGSTEMMING VAN DE REFLECTIETERMIJN

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Het voorstel van decreet wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Conform artikel 56, 3°, van het Reglement van het Vlaams Parlement wordt in consensus met 10 stemmen beslist dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

De verslaggever,

De voorzitter,

Trees MERCKX-VAN GOEY

Luc MARTENS